

NATUURHISTORISCH
MAANDBLAD

Orgaan van het Natuurhistorisch Genootschap in Limburg.

Hoofredactie : P. H. Schmitz S.J., Ignatius College Valkenburg (L.) Telef. 35. **Mederedacteuren : te Maastricht :** Jos. Cremers, Hertogsingel 10; **J. Pagnier,** Alex. Battalaan; **G.H.Waage,** Prof. Roerschstr. 4; **te Beek (L): F. J. H. M. Eyck.** Drukkerij v.h. Cl. Goffin, Nieuwstr. 9. Maastricht. Tel. 45.

Verschijnt **Vrijdags** voor den eersten Woensdag der maand en wordt den Leden van het **Natuurhistorisch Genootschap in Limburg** gratis en franco toegezonden. Prijs voor niet-leden f 3.60 per jaar, afzonderlijke nummers 30 cent. Auteursrecht voorbehouden.

INHOUD: Aankondiging Maandelijksche vergadering. — Nieuw Lid. — Verzoek. — Verslag van de Vergadering op
Woensdag 7 October 1925. — P. Hens, Avifauna van Limburg (vervolg). ♦♦♦♦♦

Maandelijksche Vergadering
op WOENSDAG 4 NOV.
in het Natuurhistorisch Museum,
precies om 6 uur.

NIEUW LID.

Industrieelc Maatschappij „Mabeg", Utrecht,
Westerstraat No. 6.—8.

VERZOEK.

- 1e. **De Secretaris**, Prof. Roerschstraat 4, Maas-tricht, verzoekt dringend alle correspon-dentie, het Natuurh. Gen. in Limburg be-treffende, uitsluitend te richten aan hem.

Correspondentie, 't Museum en de Biblio-
theek betreffende, moet gericht worden aan
Rector Cremers, Hertogsingel 10, Maas-
tricht.

Klachten over de bezorging van het „Maandblad” en adreswijzigingen eveneens te richten aan den Secretaris.

- 2e. **De Secretaris** verzoekt den leden, die eene Mededeeling doen of eene voordracht houden op onze Maandelijksche vergaderingen, deze, tehuis vooraf op papier te stellen. Hierdoor wordt hem veel werk gespaard en kunnen de verslagen een juister beeld geven van 't gesprokene.

**VERSLAG VAN DE VERGADERING
OP WOENSDAG 7 OCTOBER.**

Aanwezig: Dr. v. d. Meer, Fr. v. Rummelen, C. Blankevoort, J. Rijk, Dr. Beckers, Ed. Nijst, P. Hens, W. de Backer, H. Versterren, H. Wijsen, Br. Bernardus, P. Peters, L. Keuller, Joh. v. d. Zwaan, Aug. Kengen, P. Bouchoms, F. Kurris, P. Vroom, L. Leysen, J. Maessen, G. H. Waage.

Voor de vergadering, dit keer gepreseed door den ondervoorzitter **Dr. v. d. Meer**, die te ongeveer 6 uur de bijeenkomst met een woord van welkom opent, hebben eenige leden een aantal voorwerpen meegebracht. De heer **C. Blankevoort** een gewei met kalk geinfiltreerd; de heer **Waage** een drieteenmew in de tachtiger jaren te Maastricht geschoten en eenige alluviale beenderen opgegraven bij 't Graafwerk voor een sluisput ten zuiden van 't Stadspark; de heer **Rijk** een gal, waarvan getracht zal worden den naam te vinden; de heer **Bouchoms** een glimmerschicht en een glimmerzandsteen.

De heer **Beckers** vond een vuursteen in 't krijt, op de z.g. „hei” te Mheer, die zoo verweerd is, dat hij haast niet te herkennen is. Oude vuursteen en aan de oppervlakte liggend zijn haast niet verweerd en deze zoo sterk. Hoe komt dat?

De heer v. Rummelen deelt mee, dat de blauwe vuursteen in 't miocene heelemaal verweerd zijn, zoo dat ze gewoon doorgebroken kunnen worden. Bij verhitting van vuursteen ziet men dit ook optreden. Ook na een explosie vond spreker in de springtrechters sterk verweerde vuursteen. Bij Nivelstein liggen heele lagen van die verweerde vuursteenen¹⁾

¹⁾ Op dit „verschijnsel” hopen we in de eerstvolgende vergadering terug te komen.
De Redactie.

De heer **Keuller** meent dat de conclusie van Dr. Beckers over 't verband dat zou bestaan tusschen de kuilen beschreven in 't vorige Maandblad en de mijnen niet geheel juist kan zijn, omdat ook op andere plaatsen, zooals de topografische kaart aangeeft, soortgelijke kuilen voorkomen geheel buiten 't mijngebied. Ook de heer **van Rummelen** gelooft niet, dat ze van tectonischen aard zijn. Als dit juist ware, dan moet ter plaatse aangetoond worden, dat de basis van 't grind in 't midden lager ligt dan aan de randen. 't Profiel moet ook wat de diepere lagen aangaat binnen en aan de randen geheel gelijk zijn.

De heer **Beckers** antwoordt dat hij in zijn artikel nergens beweerd heeft, dat de kuilen hun ontstaan zouden danken aan de mijnen.

Bedoelde kuilen toch hebben bestaan lang voor dat er van mijnen sprake was.

Hij meent alleen verband te moeten zoeken tusschen de kuilen en de plaatselijke grondgesteltenis, temeer wijl, zoo heel verre van Lutterade niet af, n.m.l. in de buurt van Obbicht, de boringen eigenaardige verrassingen hebben gebracht (Trias). Z.i. is 't derhalve lastig uit te maken wat al storingen in den Zuid-

Limburgschen bodem hebben plaats gehad.

Door menschenhanden zijn ze zeker niet ontstaan, want nogmaals, waar is dan al die leem gebleven en bovendien, waarvoor zou dit slechte materiaal gebruikt zijn. De oppervlakte-lagen loopen zuiver konkordant. Hopelijk zal een latere uitgraving zich uitstrekken tot diepere lagen.

De heer **Keuller** maakt bezwaar tegen een zinsnede, voorkomende in 't artikel „Bijdrage tot de kennis van het Limburgsche Krijt”, door Ir. F. Kurris (Maandblad No. 6) luidende: „Het Cl gehalte, noch van de St. Servatiusbron, noch van de Landeuse geven aanleiding vergelijkingen te maken met de bronnen van Aken”, zooals in de lezing van Ir. Keuller, „Over breuken in het Krijt nabij Maastricht”, geschiedt. De heer Keuller zegt zulks niet getracht te hebben aan te toonen. Mocht echter deze conclusie getrokken kunnen worden uit zijn lezing, dan deelt hij hierbij mede, dat zulks niet door hem bedoeld is.

Na een kleine discussie over de zinkflora sluit de waarnemend voorzitter, te ongeveer half negen, de vergadering.

AVIFAUNA der Nederlandsche Provincie Limburg,

benevens eene vergelijking met die der aangrenzende gebieden, door

P. A. HENS, Valkenburg L.

217. *Larus canus canus* L. Kleine Zeemeeuw. — Duitsch: Sturmmöve. Fransch: Mouette cendrée.

Een enkele maal, vooral na storm, op de Maas, o.a. bij Roermond en Maastricht. In de collectie Beckers bevindt zich een jonge vogel, welke in September 1896 te Nederweert geschoten werd. Bij een particulier zag ik een ♂ juv., hetwelk 2 Januari 1924 bij Maastricht aan de Maas verzameld was.

In de Rijnprovincie des winters in klein aantal op den Rijn, zelden in het binnenland. Toch

werden exemplaren geschoten bij Elberfeld, Odenkirchen, Otzenrath en Aachen (le Roi. V. f. d. R. p. 26) benevens in de Eifel bij Hillesheim („Beiträge” p. 10).

Langs de Belgische kust en op de Schelde gedurende het winter-halfjaar zeer algemeen. (Dubois. N. R. d. O. p. 168). Of de soort ook op de Belgische Maas is waargenomen, vermeldt Dubois evenwel niet.

218. *Larus argentatus argentatus* Pontopp. Zilvermeeuw. — Duitsch: Silbermöve. Fransch: Goéland argenté.

Voornamelijk in den winter als de Maas buiten hare oevers is, treft men deze soort in grooter of kleiner aantal op de rivier en in de weilanden van het Maasdal. Riotte (Ardea. 1913. p. 107) vermeldt zulks voor Steijl, nabij Venlo. H. Vallen deelde mij in 1919 mede, dat vooral in het voorjaar massa's dezer Meeuwen door hem werden waargenomen langs de Maas te Asselt bij Roermond. Ik zag aldaar een vogel in jeugdkleed op 15 Juli 1923. Den

30sten Juli 1919 nam ik boven Maastricht een groote Meeuw waar, welke m.i. tot deze soort behoorde.

In de Rijnprovincie een zeldzame wintervogel op den Rijn, Roer en Wupper, Moezel, Saar, Krickenbeckersee, ja zelfs in de Eifel (le Roi. V. f. d. R. p. 25 en „Beiträge” p. 9). In België vrij algemeen langs de kust, op de Schelde en soms op de Maas (Dubois. N. R. d. O. p. 167).